

Het dier blijft een dier

STAY

CHARLOTTE DUMAS

Waar Galerie Andriessse-Eyck,

Leliegracht 47

Te zien t/m 3/12

★★★★☆

Maar weinig kunstenaars kunnen dieren weergeven en niet in de valkuil van het antropomorfisme trappen. Maar bij een foto van Charlotte Dumas denk je niet: die hond zal wel verdrietig zijn, het gaat vast slecht met zijn relatie. Dumas' dierportretten zijn wel degelijk spiegels, ze vragen nadrukkelijk om onze aandacht, maar wat we zien is een onkenbare ander. Het dier blijft dier. Eigenlijk is dat mysterieuzer en interessanter dan een beest waar menselijke eigenschappen op worden geprojecteerd.

Dumas beperkt zich niet tot een soort. Ze fotografeerde eerder witte tijgers en wolven. Haar serie over reddingshonden die na 9/11 overlevenden zochten onder het puin, is bijzonder indrukwekkend. En ze deed veel paarden. Van de wilde paarden uit Nevada tot de noeste Zweedse trekpaarden die ze vastlegde in de korte film *Work horse* die binnenkort te zien is op het Idfa.

Voor haar huidige solo bij Galerie Andriessse-Eyck reisde Dumas naar Japan. Daar ging ze op zoek naar de acht inheemse paardensoorten die in bescheiden groepjes op vaak kleine eilanden leven. Mensen wonen er niet of zijn weggetrokken na de crisis. Een leegstaand hotel en een met algen gevuld zwembad is wat rest. Er hangt een permanente grauwsliuier van motregen over het landschap.

Dumas komt heel dichtbij met haar camera, alsof je naast de dieren staat. Elke haar is bijna afzonderlijk te zien. Bruine natte krulletjes lopen zo over in het groene gekrioel van het struikgewas op de achtergrond. De paarden slenteren wat rond, grazen, zoeken een plekje om te liggen en staren voor zich uit – een paardenleven overdenkend waar wij nooit het fijne van zullen weten.

Edo Dijksterhuis